

Okrogla miza z naslovom *O bella ciao -ženska pesem upora danes* je bila posvečena pesmi in uporju ter njuni združitvi - pesmi o uporju. Na mizi so nastopile tako aktivistke kot akademičarke, ki so skupaj poskusile misliti danasnji čas in vlogo pesmi ter upora v njem.

Na začetku je zborovodkinja italijanskih gostij Corro del Mondine di Novi, Giulia Conti, za uvod v nekaj stavkih predstavila zgodovino pevskega zbora in njihovo poslanstvo. Nato so se zvrstile kratke predstavitve s strani ostalih udeleženk. Nela Pamuković je predstavila feministično dejavnost svoje organizacije in izpostavila probleme, s katerimi se spopadajo ženske na Hrvaškem. Marta Gregorčič je predstavila delovanje žensk v Indiji in Boliviji, njihovo uporniško in socialno dejavnost, Aigul Hakimova pa domače probleme delavcev, migrantskih delavcev in prosilcev za azil, poudarila je potrebo po povezovanju vseh teh vrelišč, ki imajo enak cilj in prav tako tudi enakega nasprotnika. Taja Kramberger je predstavila svoje delo s študenti na področju kolektivnega spomina, ki se prenaša znotraj pesmi, Maca Jogan pa je opozorila na bogato dediščino uporniških pesmi tako iz NOBja kot tudi iz ženskega gibanja. Sama sem poskusila navezati se na vse rečeno in zastaviti vprašanje vsem nam, namreč, kako to, da vse pesmi upora, ki jih danes pojemo ali poznamo, prihajajo iz zakladnice zgodovine in nimajo svojih nadomstkov, ki bi opevale naš čas. Po eni strani se mi zdi, da se je sama produkcija glasbe, v najširšem smislu danes toliko modificirala od časa nastanka pesmi upora, ki jih poznamo, da je danes skoraj nemogoče na enak način ustvarjati. Sodobna kulturna industrija z različnimi mehanizmi - avtorske pravice, standardizirana proizvodnja, monopol nad javnostjo - onemogoča spontano nastajanje pesmi, ki bi bile izven njenega primeža. Prav tako pa je problem tudi sama kolektivnost. Če so pesmi, ki jih *Il Coro delle Mondine di Novi* pojejo, nastajale spontano med ženskami, ki so delale na riževih poljih, nosile njihove muke in voljo do življenja, pa so današnji delavski kolektivi, ki množično izginjajo, saj se delovni proces atomizira in koncentrira predvsem na posameznika, nemi in molčijo. Zato ne preseneča, da se vedno več ljudi zbira v kolektive izven svojega delovnega procesa - tako kot ženski pevski zbor Kombinat - kjer lahko ustvarjajo, iščejo uporo in podporo ter tudi gradijo upor.

Vtis iz okrogle mize, ki je potekala 7. marca 2010 v kavarni Internacionala, je spisala Lidija Radojević.